

Varia

P!nk bouwde een echte wijnmakerij (in't geheim)

Bron: Forbes – Michelle Williams ([link](#))

Two Wolves Winery is vernoemd naar een Cherokee-legende over evenwicht. P!NK vertelt dat ze haar wijnmaakpartner, Alison Thomson, probeert over te halen om ook de 'donkere kant' te kiezen.

Wijnlabels van beroemdheden zijn niet zeldzaam. De categorie is de afgelopen twintig jaar uitgegroeid tot iets waar de industrie met een soort afkeurende blik naar kijkt. Het concept is simpel: een bekende naam, een wijnmakerij waarmee een contract is afgesloten, een etiket ontworpen door een commissie en een fles die verkoopt op basis van naamsbekendheid in plaats van kwaliteit. "Het is meestal waardeloos", vertelt Alecia Moore, eigenaar van Two Wolves Wine, terwijl we samen haar wijnen proeven. "Het is gewoon een manier om geld te verdienen."

Ze zegt dit zonder ironie. Ze heeft het immers over haar eigen categorie – en ze weet precies wat haar onderscheidt. "Ik was bang dat mensen me voor een clown zouden aanzien," zegt ze. "Gewoon weer zo'n beroemdheid die haar naam op een fles wilde plakken, Michel Rolland wilde inhuren, een fles wijn van 200 dollar wilde maken en het daarbij wilde laten." Ze pauzeert even. "Ik heb echt de handen uit de mouwen gestoken."

Dat is nogal een understatement. Moore – beter bekend als P!nk, drievoudig Grammy-winnares en een van de bestverkopende artiesten van haar generatie – kocht in 2013, tijdens een tournee in

Australië, een biologische wijngaard in de Santa Ynez Valley in Californië, zonder deze ooit gezien te hebben. Haar eerste oogst was in 2014. Jarenlang vertelde ze het bijna aan niemand.

Ze bestudeerde wijn achter de schermen tijdens een tournee – en kocht vervolgens een wijngaard die ze nog nooit had gezien

Moore is niet opgegroeid met het drinken van wijn. "Ik dacht altijd dat wijn tijdens feestelijke diners verboden was, omdat het zo slecht was." Het keerpunt kwam toen ze in de twintig was en een nieuw managementteam – mannen die van goede wijn hielden en daar het budget voor hadden – haar tijdens haar vrije dagen meenamen naar goede restaurants.

Ze ontsnapten aan de concertzalen en de fitnessruimtes van de hotels om wijngaarden te bezoeken. "Als je reist zoals ik," zegt ze, "hoe is Boedapest dan? De stoomcabine in de fitnessruimte van het hotel was kapot en de locatie leek precies op die in Boekarest." Wijngaarden bezoeken tijdens haar tournees werd haar manier om even aan de dagelijkse sleur te ontsnappen.

Château Beaucastel deed haar versteld staan. "Het onderbreekt een gesprek," zegt ze. "Je denkt: wacht eens even, wat is dit?" Ze schreef zich in voor cursussen van de Wine and Spirit Educational Trust en vervolgens voor UCLA Extension.

"Goedenacht, Sydney!" riep ze vanaf het podium, rende dan naar achteren, opende haar laptop, zette haar wijnglazen klaar en begon te studeren.

"Ik ben van school gegaan," zegt ze, "maar ik denk dat onderwijs verspild is aan jongeren. We moeten eerst delen van onszelf ontdekken voordat we echt aan de slag kunnen." Ze vond haar droomwijn.

Haar nachtbaan gaf haar de mogelijkheid om overdag de wereld van de wijn te ontdekken. Ze bezocht Peter Gago bij Penfolds Wine, daalde af in de kelders en hoorde over de geheime Grange. Ze bracht tijd door met de inmiddels overleden Charly Foucault bij Clos Rougeard in de Loirevallei, wiens Cabernet Franc een van haar favoriete wijnen werd. Ze ging er onvoorbereid heen, met een tolk. Foucault deed alsof hij geen Engels sprak, twee volle uren lang, terwijl ze alle vragen stelde die ze maar kon bedenken. Toen stelde ze de juiste vraag. "Hij begon ineens vloeiend Engels te spreken," lacht ze. "En ik dacht: wegwezen! Hij was me al die tijd aan het testen." Ze vroeg of ze haar gebruikte Cheval Blanc-vaten mocht hebben. Hij zei nee. "Ik dacht: geweldig. Laten we gaan eten."

Zij en haar man Carey Hart reden al twintig jaar op hun motor naar Santa Ynez – wijnproeverijen onderweg, verlegen aan het begin van het blok, uitbundig aan het einde.

Waarom Santa Barbara County? "Ik was gecharmeerd van de boerenmentaliteit en de bescheidenheid van een wijnregio die nog niet zo bekend is." Ze was op tournee in Australië toen ze het landgoed online vond. Ze voelt zich meteen thuis als ze het ziet. Ze kocht het zonder het eerst te bezichtigen. "Blijkbaar bestaan er geen toevalligheden," vertelt ze me. "Ik ben nu de beheerder van een van de meest magische stukken land ter wereld."

Figuur 1 Alecia Moore – beter bekend als P!nk, driedovoudig Grammy-winnares en een van de bestverkopende artiesten van haar generatie – kocht in 2013, tijdens een tournee in Australië, een biologische wijngaard in de Santa Ynez-vallei in Californië, zonder deze ooit te hebben gezien. Haar eerste oogst was in 2014. Jarenlang vertelde ze het aan bijna niemand.

P!nk was doodsbang dat de wijnwereld haar nooit serieus zou nemen

Moore was nooit van plan om wijn uit te brengen. Ze maakte het in een gekoelde garage, beginnend met een enkele grote wijnbak, omdat ze het geweldig vond en er meer over wilde leren.

Wijnmaakster Alison Thomson werd als partner en co-wijnmaakster aangetrokken na wat Moore omschrijft als een stiekem sollicitatiegesprek tijdens een etentje.

"Ze wist niet dat het een sollicitatiegesprek was," zegt Moore. "Ze vond me gewoon de meest nieuwsgierige persoon die ze ooit had ontmoet." Thomson voelde zich meteen aangetrokken. "Zodra we samenwerkten, voelde het als thuiskomen," zegt ze.

Na jarenlang in het geheim samen wijn te hebben gemaakt, zette Thomson door. "Zij dwong me," zegt Moore. "Ik was nooit van plan de wijn uit te brengen. We hadden geen ruimte meer. Ik zei zoets van: doneer het maar aan schoolfeesten."

Moore werd tegengehouden door angst. "Ik had een diepe behoefte om geaccepteerd te worden door de wijnwereld, en ik weet niet waarom. Ik ben niet iemand die per se geaccepteerd hoeft te worden – nooit. Maar met wijn wilde ik echt een eerlijke kans krijgen. Ik wilde hard werken zodat ik die kans zou krijgen." Iets stillers komt naar boven. "Ik heb een heel dikke huid, maar die dikke huid verbergt alleen maar mijn gevoelige kern. Ik ben echt heel gevoelig."

De wijnwereld omarmde haar.

"Letterlijk iedereen gooide de deuren voor me open, zonder oordeel – misschien wel met vooroordelen, die ik snel overboord gooide." Een jaar later stopte ze tijdens een motorrit in Santa Ynez en barstte in tranen uit aan de kant van de weg. Carey had pas na 30 minuten door dat ze niet

achterop zat. "Ik dacht: ik weet niet wat ik aan het doen ben. Niemand zal me ooit serieus nemen." Hij zei dat ze het nog een jaar moest proberen. Dat deed ze.

Biologisch gecertificeerd vanaf dag één – en ze heeft daar een duidelijke reden voor.

Ze kocht een gecertificeerde biologische wijngaard – een basis die ze sindsdien voortdurend heeft versterkt. Moore is openhartig over waarom het belangrijk is. "Je hoort horrorverhalen over een wijngaardmedewerker die door pesticiden in zijn been is gesneden en nu een amputatie heeft ondergaan. Echte verhalen." Ze woont met haar kinderen op het landgoed. De belangen zijn niet abstract.

Thomson, die zich vóór haar wijn carrière in de hersteleecologie verdiepte, beschouwt de boerderij als een systeem. "Hoe maken we dit het gezondste systeem in onze wijngaard, maar hebben we tegelijkertijd een positief effect op de omgeving?" Groenbemers om nuttige insecten te ondersteunen. Inheemse planten. Uilenkasten en nestkasten voor blauwe vogels. Bodemgezondheid als een project voor de lange termijn. "Daar begint het allemaal," zegt ze. "Ervoor zorgen dat onze bodem gezond is – goede drainage, goede voedingsstoffen." Ze bevinden zich in een relatief afgelegen natuurgebied, merkt ze op, een gebied met een van de hoogste vogeldichtheden in de regio. "Het is echt een prachtig, natuurlijk gebied. Als je liefde in een wijngaard stopt, krijg je die liefde er direct voor terug."

Moore heeft een heldere kijk op wat "duurzaam" tegenwoordig wel en niet betekent. "Ik hoorde eens een wijnmaker zeggen: 'Wij zijn duurzaam. Ik betaal mijn hypotheek.'" Ze pauzeert even. "Ik dacht: wow. Wat een eikel."

P!nk heeft nooit een vrouwelijke mentor gehad; de muziekindustrie wordt gedomineerd door mannen. Two Wolves Wine is het eerste project waaraan ze heeft gewerkt met vrouwen aan het roer, zoals haar wijnmaakpartner Alison Thomson.

Slechts 14% van de vrouwelijke wijnmakers haalt het. Zij bouwde een heel team van hen op.

Moore bouwde het Two Wolves-team op met vijf vrouwen, en de redenen daarvoor zijn minder ideologisch dan persoonlijk. "Aan UC Davis bestaat 50% van de wijnmakersklas uit vrouwen. Slechts 14% wordt wijnmaker. Een van de eerste opmerkingen die Alison ooit in een kelder te horen kreeg, was: 'Maar jij kunt geen vat tillen.' En dan heb je een vrouw met kinderen – die is ongeschikt. Onbereikbaar. 'Ze krijgt een baby. Ze zal er niet altijd zijn. Ik kan deze persoon niet gebruiken en misbruiken.'"

Voordat ze Two Wolves oprichtte, had Moore nooit een vrouwelijke mentor gehad. "Er waren eigenlijk geen vrouwen om me heen. Ik had alleen maar mannen, die geweldig zijn – maar dit was het eerste project waar ik ooit aan werkte met een vrouw aan het roer. En het voelde meteen als thuis."

De lunch op vrijdag is verplicht. "Als we samen zijn, is het een hechte band. Het is echt prachtig. Ik wil de wijnmakerij binnen kunnen komen en mijn beklag kunnen doen over mijn partner, en dat iedereen in de ruimte dat dan ook doet. We hebben die ruimte nodig."

Thomson reflecteert op wat het project haar heeft gebracht dat ze nergens anders kon vinden. "Er was een tijd dat ik dacht dat ik de wijnindustrie zou moeten verlaten, omdat ik die combinatie niet zag – ik zag niemand die jonge kinderen had én meehielp met de oogst. Alecia liet me zien dat het wel mogelijk was. Ze creëert die ruimte voor het gezin."

Het Cherokee-verhaal achter de naam van de wijnmakerij

De naam van de wijnmakerij komt van een verhaal dat Moore haar hele leven al met zich meedraagt. Ze vertelt het met de zorgvuldigheid van iemand die er lang over heeft nagedacht.

"Het is een verhaal dat bij verschillende stammen hoort," zegt ze. "Ik wist altijd al dat het een Cherokee-legende was." Ze merkt op dat Two Wolves op Chumash-grondgebied ligt.

Het verhaal, zoals zij het vertelt: Een grootmoeder legt aan haar kleindochter uit dat er in ieder mens twee wolven leven, die met elkaar in oorlog zijn. De ene staat voor hebzucht, afgunst, woede, jaloezie, egoïsme en angst. De andere staat voor nieuwsgierigheid, mededogen, vrijgevigheid en liefde. De kleindochter vraagt welke wolf wint. De grootmoeder antwoordt: Degene die je voedt.

"Het draait om balans," zegt Moore. "We hebben het allemaal, maar wat eten we vandaag? De ene dag kan beter zijn dan de andere." Ze kijkt Thomson glimlachend aan. "Zij is mijn partnerwolf," zegt Moore. "Ik probeer haar naar de donkere kant te lokken."

Ze wilde geen merk met een lange geschiedenis opbouwen. Ze wilde leren. De wijnen – gemaakt op 25 gecertificeerde biologische hectares in Santa Barbara County, door een team van vijf vrouwen in kleine hoeveelheden – zijn het resultaat van tien jaar serieus, moeilijk en vreugdevol werk. De Santa Ynez-vallei heeft, per hoofd van de bevolking, de hoogste concentratie vrouwelijke wijnmakers van alle wijnregio's ter wereld. Moore wist dat niet toen ze in januari op haar knieën met een snoeischaar aankwam. Nu weet ze het wel. Ze heeft het recht verdiend om het te weten.